

שיר התורה והאומות:

בְּעֶזְרַת ה' נִפְתַּח בְּשִׁיחָה,

וְנִסְפָּר עַל יְמֵי הַשְּׁמִיחָה,

הַשְּׁמִיחָה שׁוֹרָה עַל פְּנֵי כָּלֶם,

הַתּוֹרָה מְגִיעָה לְעוֹלָם.

בוֹרָא הָעוֹלָם הַגִּיבּוֹר וְהַנּוֹרָא,

מִחֲפֹשׁ חֲתָן לְבֵתוֹ הַתּוֹרָה,

הַשְּׁמִיחָה שׁוֹרָה עַל פְּנֵי כָּלֶם,

הַתּוֹרָה מְגִיעָה לְעוֹלָם...

אֶל אֲמוֹת הָעוֹלָם הוּא פּוֹנֶה בְּשִׂאָלָה,

מִי רוֹצֶה אֶת הַתּוֹרָה כְּכֹלָה,

הָאֲמוֹת שׁוֹאֲלוֹת מָה וְהֵיכָן,

אִי... אֵף אֶחָד אֵינּוּ מוֹכֵן...

וְמָה הִיא לְבִסּוֹף עִם הַתּוֹרָה,

הִבֵּה נִסְפָּר מָה שֶׁשָּׁקְרָה.

יֵרֵד הַמַּלְאָךְ עִם הַתּוֹרָה וּבָא,

הַיִּישׁר לְרוֹסִיָּה לְמוֹסְקָבָה,

לְרוֹסִים הוּא הֶרָאָה אֶת הַתּוֹרָה,

אוֹלֵי יָאֲבוּ לְשׁוֹמְרָה.

אוֹמְרִים הֵם לוֹ - חֲרוּשׁוּ, (בִּסְדֵּר)

אָמּוֹר רַק מָה פֶּגַ' לִיסְטָה, (בְּבִקְשָׁה)

אוֹמֵר לָהֶם הַמַּלְאָךְ אֲנֹכִי ה',

מֵאַחֲרִים אֵין לְהַתְרִשִּׁם.

עוֹנִים הֵם לוֹ - לֹא תוֹדָה,

כַּנְרָאָה חֶבֶר שְׁאִינְךָ מוֹדֵעַ,

שְׁאוֹתֵנוּ הַמְסוּרֶת לִימָדָה,

שֶׁלֹּא כָךְ מְנַהֵג הָעֵדָה.

לֹא לֹא לֹא לֹא תוֹדָה,

אֶצְלָנוּ לֹא זוֹ הָעֵמָדָה.

אוֹלֵי בְּגֶרֶמְנִיָּה לָךְ תִּדְעַ,

יִקְבְּלוּ אוֹתְךָ בְּאַהֲדָה.

טָס הַמַּלְאָךְ וְחוֹצֶה אֶת פּוֹלִין,

וּמְגִיעַ לְבִרְלִין,

לְגֶרֶמְנִים הוּא מְרָאָה אֶת הַתּוֹרָה,

אוֹלֵי יָאֲבוּ לְשׁוֹמְרָה.

אוֹמְרִים הֵם לוֹ - בִּסְדֵּר גְּרִיִּיט,

(מוֹכְנִים)

רַק אָמּוֹר נָא וְאֵס דָּאָרְט שְׁטִיִּיט, (מָה

כְּתוּב)

אוֹמֵר לָהֶם הַמַּלְאָךְ - לֹא תִרְצַח,

רִצַּח הוּא דְּבַר מְפָרָה.

עוֹנִים הֵם לוֹ - לֹא תוֹדָה,

כַּנְרָאָה מִיֵּן הָאָר שְׁאִינְךָ מוֹדֵעַ,

שְׁאוּתֵנוּ הַמְסֹרֶת לַמָּדָה,
לְרֹצֵחַ בְּלִי גְבוּל וּמָדָה.

לֹא לֹא לֹא לֹא תוֹדָה,
אֶצְלָנוּ לֹא זֹו הָעֵמָּדָה,
אוּלִי בְּצֶרֶפֶת יְיָ תִדַּע,
יִקְבְּלוּ אוֹתָךְ בְּאַהֲדָה.

טָס הַמְלָאָה בְּמַעוֹף זָרִיז,
וּמַגִּיעַ לְפָרִיז,

לְצֶרֶפֶתִים הוּא מֵרָאָה אֶת הַתּוֹרָה,
אוּלִי יֵאָבּוּ לְשִׁמְרָה.

אוֹמְרִים הֵם לוֹ - סִי וּפָלָה,
רַק דָּבָר אֶחָד גָּלָה,

אוֹמֵר לָהֶם הַמְלָאָה דְּבָרִים בְּרוּרִים,
שִׁמְרוּ חַיֵּי מִשְׁפָּחָה טְהוּרִים.

עוֹנִים הֵם לוֹ - לֹא תוֹדָה,
בְּנִרְאָה מִיִּסְיוֹ שְׁאִינָה מוֹדָע,
שְׁאוּתֵנוּ הַמְסֹרֶת לַיִּמָּדָה,
שֶׁלֹא כָךְ מִנְהַג הָעֵדָה.

לֹא לֹא לֹא לֹא תוֹדָה,
אֶצְלָנוּ לֹא זֹו הָעֵמָּדָה,
אוּלִי בְּאַנְגְלִיָה יְיָ תִדַּע,
יִקְבְּלוּ אוֹתָךְ בְּאַהֲדָה.

טָס הַמְלָאָה לְכִיוּן הַנִּידוֹן,
וּמַגִּיעַ לְלוֹנְדוֹן,

לְאַנְגְלִים הוּא מֵרָאָה אֶת הַתּוֹרָה,
אוּלִי יֵאָבּוּ לְשִׁמְרָה.

אוֹמְרִים הֵם לוֹ - טִנְקִיו סִיר,
רַק עוֹד קֶצֶת הַסֵּבֶר חָסֵר...
אוֹמֵר לָהֶם הַמְלָאָה - לֹא תַחֲמוּד,
זֶה דָּבָר שֶׁחָשׁוּב לְלִמּוּד.

עוֹנִים הֵם לוֹ - לֹא תוֹדָה,
בְּנִרְאָה מִיִּסְטֵר שְׁאִינָה מוֹדָע,
שְׁאוּתֵנוּ הַמְסֹרֶת לַיִּמָּדָה,
לְחֲמוּד בְּלִי גְבוּל וּמִיָּדָה.

לֹא לֹא לֹא לֹא תוֹדָה,
אֶצְלָנוּ לֹא זֹו הָעֵמָּדָה,
אוּלִי בְּאַמְרִיקָה יְיָ תִדַּע..
יִקְבְּלוּ אוֹתָךְ בְּאַהֲדָה.

מִמְשִׁיךְ הַמְלָאָה בְּטִיסַת הַמֶּרְתוֹן,
וּמַגִּיעַ לוֹוִשִׁינְגְטוֹן,
לְאַמְרִיקָאִים הוּא מֵרָאָה אֶת הַתּוֹרָה,
אוּלִי יֵאָבּוּ לְשִׁמְרָה.

אוֹמְרִים הֵם לוֹ - טִנְקִיו פִּיין,
מָה כָּאן הַבִּיזְנִס בְּאִיזָה לִיין,

אומר להם המלאך בקול רועם,
קיימו פיבוד אב ואם.

עונים הם לו - לא תודה,
אמתנו תמיד צעירים פיבדה,
מבגרים נועדו אך ורק כדי,
לחגוג את מוידרס דיי.

לא לא לא לא תודה,
אצלנו לא זו העמדה,
אולי הערבים לך תדע,
יקבלו אותך באהדה.

טס המלאך במעוף מהיר,
ומגיע לקהיר,
לערבים הוא מראה את התורה,
אולי יאבו לשמרה.

אומרים הם לו - טוב מבסוט,
רק צריך לדעת זה לא פשוט...
אומר להם המלאך - לא תגנוב,
לגנוב זה דבר לא טוב.

עונים הם לו - לא תודה,
בנראה תוואג'ה שאינה מודע,
שאמתנו המסורת לימדה,
לגנוב בלי גבול ומידה...

לא לא לא לא תודה,
אצלנו לא זו העמדה,

אולי אל היהודים לך תדע,
יקבלו אותך באהדה.

באמצע הדרך עומד המלאך,
והנה הוא רואה יהודי משלח,
טלית קטן לו ארפה ורחבה,
התמלא לבו בחדוה.

ליהודי הוא מסר את התורה,
והוא הודה לו וקרא,
רק המיתן נא שעה קלה,
אתן לך קבלה.

אין לי זוג יותר מצלח,
כך חושב לו המלאך,
גם התורה וגם היהודים,
בעולם הם מנדים.

יהודים מאמינים הם בתורה,
ואינם יכולים לעשות כל רע,
על השבת הקדושה שומרים,
ומכבדים את ההורים.

מששמע את זאת המלאך,
חזר למקום שמשם נשלח,
את התורה סיפק הותיר בעולם,
במקום הטוב מכלם.

התורה טובה היא מכל סחורה, אוי...

רמות ב' - ירושלים